

Det talas en hel del om kris i den enkät som inleder det här *TFL*-numret, det första från vår redaktion i Göteborg. Det har sagts förr: humaniora i allmänhet och litteraturvetenskapen i synnerhet är i kris. Vad det innebär kan diskuteras, men frågan i det här sammanhanget är om det förhållandet bör sätta avtryck i *TFL*. Annorlunda formulerat: ska *TFL* driva en viss linje, eller är uppgiften att mer passivt spegla en (litteraturvetenskaplig) realitet? Att svara ja till det ena och nej till det andra eller vice versa är, tror vi, missriktat. Som redaktörer för *TFL* kan vi inte undgå att driva en linje – också den mest defensiva av redaktionella hållningar är ett ställningstagande – men vi kan heller inte undgå att representera svensk litteraturvetenskap.

Det är i varje fall så vi ser på vår uppgift: att låta granska och publicera artiklar som skickas till oss, men också att lyfta fram de teman vi finner mest angelägna och hitta artiklar som är värda att översätta. Om det nu råder kris blir den senare uppgiften mer akut än den (självklara) förra: »krisen« måste och bör göra avtryck i *TFL*, inte bara i form av debatterande material, utan också i form av artiklar som ifrågasätter och prövar de positioner, gränser,

former och sanningar som kanske inte längre är så självklara som de varit.

»Litteraturvetenskapen behöver just nu tänka högt över sin egen ståndpunkt och sitt eget vägval« skrev Louise Vinge redan då tidskriften startades i Lund 1971. Det behovet är självfallet inte mindre idag. Därför är det vår ambition att ägna en fast del av varje nummer åt diskussion av vad vi uppfattar som viktiga aktuella frågor – institutionella, ideologiska, vetenskapsteoretiska, forskningspolitiska etc. Vi välkomnar engagerade bidrag till denna avdelning, såväl som essäer och artiklar till tidskriften i övrigt.

Till största delen handlar detta nummer om den franske filosofen Jacques Rancière. Utöver en översättning av titelessän ur hans nyligen publicerade *Politique de la littérature*, innehåller numret en rad artiklar som på olika sätt belyser hans just nu mycket uppmärksammade försök att omformulera relationen mellan litteraturen och det politiska. Nästa nummer kommer förmodligen att ha en mer blandad karaktär; längre fram i tiden finns planerade nummer om performativitet, text/bild med mera.

Vi vill med detta hälsa såväl gamla som nya prenumeranter och läsare välkomna, och hoppas att utgivningen framöver successivt ska kunna komma i takt med utgivningsåret.

Camilla Brudin Borg & Anders Johansson